

<i>preek</i>	28 mei 2023 (Pinksteren)
<i>thema</i>	Met Christus zijn we opgestaan! Laten we dan als nieuwe mensen leven: geestelijk.
<i>tekst</i>	1 Petrus 2:5a: Laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijke tempel.
liturgie:	
<i>votum en groet =</i>	Sela: Votum en groet (Onze hulp en onze verwachting is van God onze Heer)
<i>gebed</i>	
<i>kindermoment</i>	Elly en Rikkert: Samen (Kijk daar, een metselaar)
<i>kinderen naar hun club</i>	Opwekking 754 (Heilige Geest van God, adem in ons midden)
<i>lezen Handelingen</i>	
<i>2:1-4, 14, 32-42</i>	Kerkboek 16a (Mijn God, ik kom naar U. Dan ben ik veilig; = PvN 16)
<i>preek deel 1</i>	
<i>lezen 1 Petrus 2:4-6</i>	
<i>preek deel 2</i>	Opwekking 347 (We believe in God the Father) Opwekking 623 (Laat het huis gevuld zijn met wierook van aanbidding) Opwekking 766 (Als de hemel openbreekt, het huis vervult met vrede)
<i>gebed</i>	
<i>kinderen komen terug</i>	
<i>collecte</i>	Kerkboek 145a (God, ik adem om van U te zingen; = PvN 145)
<i>zegen</i>	

preek deel 1

Vroeger heb ik aan mijn kinderen vaak verhaaltjes verteld over een opblaasolifantje.

Ik ben daar mee begonnen omdat de leesboekjes op waren; ik denk dat het een keer in een vakantie was. Bij gebrek aan voorleesboekjes ging ik van nood ‘uit mijn hoofd voorlezen’. Het ging over een klein opblaasolifantje dat van alles meemaakt. In de loop van het verhaal loopt het olifantje leeg; alle lucht gaat eruit; het olifantje ligt slap op de grond. En dan komt de mama olifant en die blaast het opblaasolifantje weer op zodat het weer mooi strak op z’n poten staat. Het opblaasolifantje trompettert enthousiast want het is helemaal blij; daarna gaat het tevreden in bed liggen want het kan nu lekker gaan slapen.

Kun je zo’n opblaasolifantje gebruiken als een beeld van hoe Gods Geest in ons werkt?

Daar zitten nadelen aan.

Misschien word je niet heel erg bij als ik je vergelijk met een olifant.

Oké, als je daar moeite mee hebt mag je natuurlijk ook een ander opblaasbaar dier in gedachten nemen. Maar ik kwam vroeger bij een olifant uit omdat we op vakantie veel olifanten zagen en ik had het over een klein olifantje omdat mijn kinderen nog klein waren.

Een ander nadeel is dat dit beeld iets oproept als ‘opgeblazen’ zijn en dat vinden we negatief want dan doe je jezelf groter voor dan je bent.

Tsja, da’s waar; da’s een nadeel van dit beeld maar wat voor beeld je ook gebruikt, er zitten altijd onbedoelde kanten aan.

Een heel ander nadeel zou kunnen zijn dat je dit beeld niet eerbiedig vindt tegenover God. We hebben het over de heilige Geest die Heer is en levend maakt! Is het dan wel eerbiedig om deze machtige God te vergelijken met de lucht die ik in een opblaasolifantje blaas?

Daarmee heb je echt een punt. En toch: als in de Bijbel de heilige Geest wordt aangeduid dan wordt door de hele Bijbel heen (zowel in het Oude Testament als in het Nieuwe Testament) een woord gebruikt dat op z'n minst drie betekenissen kan hebben: wind, adem, geest; zowel het Hebreeuwse woord 'Roeach' als het Griekse woord 'Pneuma' kan vertaald worden als 'wind' of als 'adem' of als 'geest'. Jezus zelf blaast een keer op zijn leerlingen en zegt dan: "Nu hebben jullie de heilige Geest gekregen" (Joh. 20:22).

Dus er zitten nadelen aan dit beeld van het opblaasolifantje.

Maar ondanks de nadelen vind ik het eigenlijk wel een bruikbaar beeld.

De lucht die in een opblaasolifantje wordt geblazen, die lucht zie je niet maar je ziet wel het effect van die lucht.

Dat kun je ook zeggen van de heilige Geest want ook de heilige Geest kun je niet zien maar Hij doet wel zijn werk.

De lucht die in een opblaasolifantje wordt geblazen, die lucht zorgt ervoor dat het opblaasolifantje niet langer leeggelopen in een hoekje ligt en tot niets in staat is maar dat het beestje lekker vol wordt, weer op z'n poten gaat staan, weer enthousiast wordt. Dat zijn allemaal dingen die je ook kunt zeggen van de heilige Geest want zonder de heilige Geest gaan we het niet redden maar dankzij de heilige Geest kunnen wij leven als nieuwe mensen.

Een christen is vol van Gods adem.

Petrus wil je meenemen in de aanbidding van God.

"Alle eer aan God, de Vader van onze Heer Jezus Christus! Want Gods liefde is zo groot, dat hij Jezus Christus liet opstaan uit de dood. Daardoor is ons leven veranderd en zijn wij nieuwe mensen geworden. Nu kunnen we altijd op hem vertrouwen" (1 Petrus 1:3 BGT).

Prachtig!

Wat mooi dat Petrus dit zo schrijft aan het begin van zijn eerste brief! Op deze manier wil hij zijn eerste lezers laten ervaren wat het is om vol te zijn van Gods adem.

Hij verlangt ernaar dat we als nieuwe mensen leven.

Daar riep hij op de eerste pinksterdag na Jezus' hemelvaart de mensen in Jeruzalem toe op. En zo spreekt hij ook ons vandaag aan.

Laten we *hoopvol* leven: als mensen die soms worstelen met hun situatie maar die tegelijk steeds weer ontdekken dat ze mogen vertrouwen op God (1 Petrus 1:13).

Laten we *heilig* leven: als mensen die zichzelf tegenkomen in hun beperkingen maar die enthousiast worden van Gods grote genade en daar in mee willen gaan (1 Petrus 1:15).

Laten we *liefdevol* leven: als mensen die Gods liefde ontvangen, die vanuit die liefde willen leven en die die liefde ook willen uitdelen (1 Petrus 1:22).

Laten we *verlangend* leven: als mensen die verlangen dat Gods Geest alles nieuw maakt (1 Petrus 2:2).

Vandaag staan we stil bij het geheim hierachter: dat we leven als mensen die vol zijn van Gods adem; dat we *geestelijk* leven.

1 Petrus 2:4-6

We lezen 1 Petrus 2:4-6:

"Voeg u bij Hem, bij de levende steen die door de mensen werd afgekeurd maar door God werd uitgekozen om zijn kostbaarheid, en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijke tempel. Vorm een heilige priesterschap om geestelijke offers te brengen die God, dankzij Jezus Christus, welgevallig zijn. In de Schrift staat immers: 'In Sion leg Ik een hoeksteen die Ik heb uitgekozen om zijn kostbaarheid; wie daarop vertrouwt, komt niet bedrogen uit.'"

preek deel 2

Petrus roept ons op om samen een geestelijke tempel te zijn.

De bouwactiviteiten beginnen bij Jezus. Je zou Hem de eerste steen kunnen noemen. Hij is een steen die leeft. Zijn *tijdgenoten* zagen niets in Hem en hebben Hem afgekeurd als ongeschikt (en Hem zelfs laten doden) maar *God* heeft laten zien dat hun mening fout was en dat Jezus juist de perfecte eerste steen is! een steen die van wezenlijk belang is voor het bouwwerk: Hij leeft! Hij is de levende steen.

Bij deze levende steen moeten wij aansluiten en dat lukt alleen als wij zelf *levende* stenen zijn (of, anders gezegd: *geestelijke* stenen, stenen die bruikbaar zijn dankzij de heilige *Geest*). Bid om de heilige Geest! Stel je open voor de heilige Geest! Laat je vullen door de heilige Geest! Zo kan God ons gebruiken om een geestelijke tempel te bouwen.

Laten we nooit vergeten dat we samen een tempel zijn! de tempel van God! de tempel van de heilige Geest! (1 Kor. 3:16).

In deze geestelijke tempel zijn geestelijke mensen actief.

Hier wordt de beeldspraak een beetje vreemd. Want Petrus schrijft eerst dat geestelijke mensen samen een geestelijke tempel vormen maar vervolgens schrijft hij dat geestelijke mensen samen aan het werk zijn in de geestelijke tempel.

Geestelijke mensen brengen geestelijke offers.

Laten we geestelijke offers brengen aan God de Vader.

We aanbidden Hem als de God die ons geschapen heeft. Zo wonderlijk mooi is dat werk van God. Er is zoveel om je over te verbazen en er is zoveel om van te genieten. Laten we God daarom aanbidden en zeggen: God, wat hebt U alles mooi gemaakt!

En het stimuleert ons om ons in te zetten voor de schepping. Wie God aanbidt omdat Hij alles zo mooi gemaakt heeft, wil niet dat alles zo maar kapot gaat! Misschien heb je het idee dat de situatie hopeloos is, dat de problemen te groot zijn en dat jouw mogelijkheden te klein zijn.

Ik las een keer een heel stimulerend voorbeeld: Een strand ligt bezaaid met zeeschildpadjes. Ze dreigen dood te gaan want ze liggen op hun schild en ze kunnen zichzelf niet omdraaien maar ze hebben daar hulp bij nodig; als ze niet geholpen worden, gaan ze dood. Als je daar in je eentje staat en je ziet die massa schildpadjes, dan kun je iets hebben van: help! dit kan ik niet aan! Maar als je nou gewoon eens begint bij de schildpadjes vlak voor je voeten. Die zet je één voor één op hun pootjes. Zo red je hen. En elk schildpadje is er één.

Je kunt niet de hele wereld op je nek nemen. Doe in ieder geval iets! misschien iets kleins! iets wat voor jou haalbaar is!

Laten we geestelijke offers brengen aan God de Zoon.

We aanbidden Hem als de God die ons redt. Voor onze redding heeft Hij alles over gehad. Hij heeft de hemel verlaten; Hij is weggegaan uit de gezelligheid en de intimiteit en de liefdevolle nabijheid van zijn Vader. Hij is naar de aarde gekomen om mens te worden en om te delen in alle pijnlijke aspecten van het mens-zijn tot en met de wrede dood aan een domme martelpaal. Hij leed voor mensen die Hem niet moesten, maar Hij deed het. Laten Hem daarom aanbidden en zeggen: God, wat een genade dat U ons gered hebt van de ondergang!

En het stimuleert ons om ons in te zetten voor anderen, zelfs voor mensen die negatief doen. We stellen ons eigen belang niet voorop, maar het belang van anderen. Als iemand ons iets aandoet, betalen we niet met gelijke munt terug. We herinneren ons hoe Jezus het deed en in dat spoor willen wij ook gaan, gedreven door de liefde die *Jezus* dreef en nog steeds drijft.

Laten we geestelijke offers brengen aan God de heilige Geest.

We aanbidden Hem als de God die ons tot nieuwe mensen maakt, mensen die op weg

zijn naar het leven. Hij werkt in ons en Hij stuwt ons voort. Soms hebben we niet eens in de gaten wat Hij allemaal doet. Soms denken we dat het onze eigen kracht is waardoor we tot grootse dingen in staat zijn. Maar het is de kracht van de heilige Geest: God zelf die in *jou* woont omdat jij als het ware een tempel van God bent, God zelf die in *ons* woont omdat wij samen als het ware een tempel van God zijn, een geestelijke tempel van levende stenen, gefundeerd op die ene levende steen Jezus Christus. Laat daarom het huis gevuld zijn met wierook van aanbidding (Opw.623). Laten we zeggen: God, wat bijzonder dat U ons de geheimen van God onthult en ons van die geheimen laat genieten! En we ontdekken dat we als nieuwe mensen in het leven mogen staan. We proberen niet alles precies te beredeneren maar we stellen ons hart open voor anderen en we komen in beweging voor anderen en we durven ineens iets te zeggen tegen anderen, gewoon vanuit ons hart, en we durven ineens iets te doen voor anderen, gewoon omdat het goed voelt. Je snapt niet altijd waarom je het doet maar je doet het en soms snap je achteraf waarom het zo goed was. En steeds is het de heilige Geest die in je woont en die in jou actief is om je op het goede spoor te zetten en te houden.

Laten we geestelijke offers brengen aan de drie-enige God.

We aanbidden de drie-enige God om de eindeloze onderlinge liefde van Vader, Zoon en Geest, om de verrassende en ongekende eensgezindheid van Vader, Zoon en Geest, om de hartelijke en hartverwarmende openheid en betrokkenheid van Vader, Zoon en Geest naar de mens, naar jou.

God, ik adem om van U te zingen!

Amen!